

Man skal huske på, at når Venstres ordfører kunne stå heroppe og sige i sin ordførertale, at der ikke er nogen af pengene her, som kunne være brugt til velfærd, er den eneste grund til det, at man accepterer præmissen skattestoppet. Det er skattestoppet, der forhindrer, at man kunne have brugt de her penge til velfærd. Ingen sund fornuft forhindrer, at man kunne har sagt: Vi hæver energifgifterne, så de følger prisudviklingen, og så bruger vi de penge, som kommer ind, på at lave nogle tiltrængte forbedringer af velfærden. Det eneste, der lægger sten i vejen for et så fornuftigt tiltag, er, at man har tilsluttet sig skattestoppet.

Det bliver endnu mere absurd, når man ser, hvad der foregår i kommunerne lige nu. På trods af at man skærer ned på børnepasning, ældreomsorg og folkeskoler, er det umuligt for et stort flertal af kommunerne at få økonomien til at hænge sammen. Det er også umuligt for dem at få økonomien til at hænge sammen, selv om skatten bliver hævet moderat, og det er derfor, ganske mange kommuner står over for ganske voldsomme skattestigninger.

Og hvad betyder det? Jo, takket være det skattesystem og det skattestop, vi har, betyder det, at de dårligst stillede bliver ramt to gange. Ikke alene får de meget lidt ud af det her forslag, men de kommer altså også til at betale en meget stor del af regningen for, at der ikke er penge nok til at få den kommunale økonomi til at hænge sammen. Derfor er det jo absurd, at skatteministeren på den ene side bryster sig af, at man kan give skattelettelse, og på den anden side må de samme mennesker, som får de skattelettelse, betale ofte endnu flere penge i øgede kommuneskatter for bare at holde en lille smule sammen på den kommunale service.

For SF er det her en fuldstændig absurd øvelse. I stedet kunne vi have brugt de her penge på at lave nogle tiltrængte forbedringer af velfærden, ansætte flere hjemmehjælpere, forbedre folkeskolen og føre en mere offensiv klimapolitik. Derfor er det, som foregår, både uansvarligt og uigennemtænkt, og SF har, nøjagtigt som da vi sidst behandlede forslaget, ikke nogen anden intention end at stemme imod forslaget.

Kl. 10:29

Formanden:

Tak til hr. Morten Homann. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg skal heller ikke forlænge debatten yderligere. Jeg har også sagt nogle af tingene undervejs, og jeg vil bare sige, at her er altså efter regeringens opfattelse – og nu holder vi os udelukkende til regeringens opfattelse – 9,5 mia. kr. til rådighed. Og når man har 9,5 mia. kr. til rådighed, så kan man selvfølgelig vælge, hvad man vil bruge pengene til, og det, der er flertal for her i Folketinget, bliver pengene brugt til.

Vi har altså en regering, der med hjælp fra Dansk Folkeparti vedtager, at når vi har 9,5 mia. kr. i posen, så skal de gå til skattelettelse og i særdeleshed til skattelettelse til dem, der tjener mest. Det er jo et klart valg, at man helst vil forgyldte dem, der har, og til gengæld bare se på, at der i øjeblikket skæres ned i velfærden ude i kommunerne. Ude i kommunerne mangler de penge til at sørge for ordentlig pleje af de ældre, sørge for ordentlige folkeskoler og sørge for ordentlig pasning af børnene. Det er jo et klart valg, og regeringen og Dansk Folkeparti skal jo sådan set have tak for, at vi frem til det kommende valg kan få det til at stå lysende klart, at den ene side i Folketingssalen, hvortil Enhedslisten hører, går ind for mere velfærd, og at den anden side i Folketingssalen, hvor Dansk Folkeparti og VK hører hjemme, siger, at de prioriterer skattelettelse og flest til de rigeste i stedet for velfærd. Det gør jo, at befolkningen får noget at vælge imellem, og det er jo sådan set det, et valg går ud på: Man kan vælge mellem den ene holdning og den anden holdning.

Lad mig så bare sige til sidst, at de svar, vi har fået, jo har dokumenteret uligheden i skatteforslaget. Men jeg synes da også, det er interessant, at vi har fået at vide, at selv om det ikke er indregnet i tabellerne, ligger der en latent ekstra skattelettelse på 0,75 mia. kr. årligt i forslaget, men kun til de allerstørste indkomster her i samfundet. Det er da interessant, at man giver sådan en skjult skattelettelse. Det er nævnt i én sætning, at det kan ske, men vi har spurgt til, hvad det reelt betyder, og det er altså 0,75 mia. kr., og det er altså igen 0,75 mia. kr., der hvert evig eneste år i stedet for at gå til de allerrigeste kunne være gået til folkeskolen, til plejehjemmene, til daginstitutionerne og til velfærden.

Det er jo et klart valg, at man hellere vil give penge til dem, der har mest, i stedet for at sørge for, at vi alle sammen får mere velfærd. Men det interessante er jo, at både de, der har mest, og